

Bilag 3.

Svar på markedssekretariatets indvendinger mod analysen „Dansk økonomi i og uden for Fællesmarkedet“.

(Se svar på spørgsmål 51 i bilag 2; se også bilag 4).

Til markedssekretariatets indvendinger mod analysen:

Dansk økonomi i og uden for fællesmarkedet. Markedssekretariatet har 7 indvendinger mod analysen:

Ad 1):

At landbrugsordningernes fulde virkning straks indtræder for ikke-medlemslande.

Denne indvending er i strid med tiltrædelsestraktatens art. 55 (1) b, hvorefter nye medlemslande også overfor tredielande i overgangsperioden skal reducere den variable importafgift med udligningsbeløb. Måske tænkes der på fællesmarkedspræferencen, som der imidlertid netop er taget hensyn til i analysen.

Ad 2):

At analysens konklusion, om at rentabiliteten i den animalske produktion ikke forbedres, er ukorrekt.

I publikationen anføres blot, at anvendelse af korn og grovfoder i den animalske produktion fremfor direkte salg ikke bliver mere rentabelt end i dag. Det skyldes, at kornprisen i Danmark vil stige svarende til stigningen i de animalske produktpriser i gennemsnit. I analysen benægtes ikke, at den landmand, der opfodrer hele sin produktion, får en forbedret indtjening. Men det vil han også få i samme eller større grad ved direkte salg af den vegetabiliske produktion. I denne betragtning er analysen i fuld overensstemmelse med Det Økonomiske Råds Formandskabs rapport (oktober 1971).

Ad 3):

At korn ikke vil blive produceret til verdensmarkedspris.

Det er helt urealistisk, at landmændene skulle se en fordel i at lade opdyrket areal ligge brak.

Ad 4):

At analysen overser, at eksporten til tredielande for en væsentlig del er biprodukter til eksporten til UK.

Analysen overser ikke dette, se side 8.

Ad 5):

At analysen begår dobbeltregning ved at overse, at den øgede told modregnes i EF-bidraget.

Indvendingen er ukorrekt, idet prisstigningerne på råvarer er beregnet efter udenrigshandelsstatistikens principper dvs. uden told.

Ad 6):

At en frihandelsaftale for industrien er mere fordelagtig end medlemskab, er kun korrekt, når der ses bort fra de afledede virkninger af en mindre landbrugsindtjening for produktion og afsætning på hjemmemarkedet.

Der er altså enighed om, at en frihandelsaftale rent handelsmæssigt er at foretrække for industrien. Det er ikke umiddelbart nemt at indse, at en formindsket indenlandsk efterspørgsel er et samfundsøkonomisk problem i sig selv. Tværtimod vil den øge kapaciteten i eksport- og importkonkurrerende produktion.

Tilbage bliver stadig den dårlige stilling for landbrugseksporten ved en frihandelsaftale. I analysen beregnes det samfundsøkonomiske tab herved til ca. 1½ mia. kr. eller 0,6 pct. af nationalproduktet i 1978.